

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 20Csp/124/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7519201355
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Beňák
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2019:7519201355.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudcom JUDr. Lukášom Beňákom v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, proti žalovanej: E. P., F.. XX.XX.XXXX, T. E., P. XXX/XX, o zaplatenie 3.626,53 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 478,04 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 478,04 € od 21.01.2019 do 04.09.2019 **z a s t a v u j e.**

II. Vo zvyšku žalobu **z a m i e t a.**

III. Stranám náhradu trov konania **n e p r i z n á v a.**

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 27.02.2019 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 3.626,53 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 21.01.2019 do zaplatenia a nahradil mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel dňa 11.11.2014 Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXXX. Žalovanej bol úver poskytnutý s dohodnutým úrokom 22,80 %. Ku dňu výpisu z kartového účtu mala schválený úverový rámec vo výške 1.500 €, ktorý sa zaviazala splácať štandardnou mesačnou splátkou vo výške 50 €. Žalovaná si neplnila svoje povinnosti. Pred odstúpením na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 19.01.2019 nový výpis z bankovej knihy, ku dňu 31.12.2018 s konečným zostatkom na úhradu vo výške 3.626,53 €. Nakoľko žalovaná dlžnú sumu neuhradila v lehote splatnosti do dňa 20.01.2019, žalobca si uplatnil svoj nárok súdnou cestou.

3. Žalobca k žalobe pripojil: Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro zo dňa 11.11.2014, výpis z karty za obdobie od 25.12.2014 do 31.12.2018 a Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB, a.s., predžalobnú upomienku zo dňa 03.02.2016, Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 05.03.2016, Cenník VÚB, a.s. pre produkty vydávané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.

4. Podaním doručeným súdu dňa 08.04.2019 spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. oznámila súdu, že žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. ako postupca postúpil pohľadávku na postupníka - spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19.03.2019. Zároveň spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. vyjadrila súhlas so vstupom do konania na strane žalobcu. Súd

uznesením zo dňa 14.05.2019 pripustil aby do konania na miesto žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. vstúpil ako nový žalobca Intrum Slovakia s.r.o.

5. Súd žalobu spolu s prílohami zaslal žalovanej na vyjadrenie dňa 15.05.2019, žalovaná si zásielku prevzala dňa 29.05.2019, o čom svedčí doručka na č. I. 43 spisu, avšak v konaní zostala nečinná.

6. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 04.09.2019 zobral žalobu čiastočne späť v časti poplatky a sankčný úrok čo do sumy 478,04 € s prislúchajúcim úrokom z omeškania bez uvedenia dôvodu. Zároveň upravil žalobný návrh a navrhol, aby súd žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.148,49 €, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 3.148,49 € od 21.01.2019 do zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi náhradu trov konania.

7. Súd nariadil vo veci pojednávanie dňa 12.09.2019, ktorého sa nezúčastnil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili a žiadali pojednávať v ich neprítomnosti. Nedostavila sa ani žalovaná, ktorá svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnila. Vychádzajúc z § 180 CSP súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu.

8. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

9. Podľa § 145 ods. 1, 2 a 3 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

10. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

11. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 04.09.2019 zobral žalobu čiastočne späť a to v sume 478,04 € - poplatky a sankčný úrok s prislúchajúcim úrokom z omeškania bez uvedenia dôvodu. Vzhľadom na to, že k čiastočnému späťvzatiu došlo pred prvým pojednávaním, súhlas žalovanej s čiastočným späťvzatím žaloby súd nezisťoval. Na základe uvedeného preto súd konanie v časti o zaplatenie sumy 478,04 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 478,04 € od 21.01.2019 do 04.09.2019 zastavil.

12. Súd vykonal dokazovanie listinami založenými v spise a zistil tento skutkový stav:

13. Dňa 06.10.2014 žalovaná vyplnila a podpísala Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro (ďalej len „zmluva“), ktorá bola zo strany právneho predchodcu žalobcu podpísaná dňa 11.11.2014. Z čl. III zmluvy vyplýva, že žalovanej mal byť poskytnutý úverový rámec vo výške 1.500 € pri štandardnej mesačnej splátke po 50 €, štandardná úroková sadzba vo výške 22,80 %. V zmluve čl. III je uvedená výška RPMN - 24,55 % vypočítaná na základe predpokladov na výpočet RPMN v zmysle prílohy č. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch: Štandardná úroková sadzba (22,80 %) a poplatky zostanú nezmenené. Klient vyčerpá spotrebiteľský úver platbou kartou u obchodníka vo výške schváleného úverového rámca dňa 01.10.2014. Spotrebiteľský úver sa poskytuje na obdobie jedného roka, počnúc dňom prvého čerpania. Spotrebiteľ spláca istinu v rovnakých mesačných splátkach so začiatkom jedného mesiaca po dni prvého čerpania, ak sa istina musí úplne splatiť iba jedinou splátkou v rámci každého platobného obdobia, predpokladá sa, že následné čerpanie a splácanie istiny spotrebiteľom prebiehajú počas obdobia jedného roka, úroky a ďalšie poplatky sa použijú v súlade s uvedeným čerpaním a splácaním istiny a v súlade s tým, ako je uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere a posledná splátka uskutočnená spotrebiteľom, vyrovná zostatok istiny, úrokov a prípadných ďalších poplatkov, výška spotrebiteľského úveru je 1.500 €, počet splátok je 12, prvá až predposledná splátka je 125 € a posledná splátka je 331,11 €. Celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom 206,11 €, celková čiastka 1.706,11 €, priemerná hodnota RPMN pre kreditné karty na Slovensku 24,36 %. Doba trvania zmluvy neurčitá, termín konečnej splatnosti v deň zániku zmluvy alebo v deň vyhlásenie okamžitej splatnosti.

14. Z predloženého výpisu z kartového účtu žalovanej vyplýva, že za obdobie od 25.12.2014 do 31.12.2018 vyčerpala žalovaná spolu sumu 4.171,53 €, z toho reálne poskytnuté finančné prostriedky

predstavujú sumu 1.700 € a úroky a poplatky zvyšnú sumu. Žalovaná za to isté obdobie uhradila spolu sumu 500 €.

15. Z predžalobnej upomienky zo dňa 03.02.2016 súd zistil, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu splátky splatnej v mesiaci 12/2015 do 10.02.2016 s tým, že ak nedôjde k úhrade tejto splátky, právny predchodca žalobcu bude oprávnený celý úver zosplatiť.

16. Z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 05.03.2016 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že úver sa stal splatný v celom rozsahu naraz.

17. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti

19. Podľa ust. § 2 písm. a/ a písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa ust. § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

21. Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:
j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

22. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu § 9 ods. 1,

b/ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/, a y/,

c/ zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d/ v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e/ veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

23. Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 Obč. zák. spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa ust. § 53 ods. 9 Obč. zák. ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania

so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

25. Podľa ust. § 54a Obč. zák. účinného od 05.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

26. Podľa ust. § 565 Obč. zák. ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

27. Podľa § 100 ods. 1 Obč. zák. právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

28. Podľa § 101 Obč. zák. pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

29. Podľa § 103 Obč. zák. ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

30. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou zmluvou označenou ako „Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro“ vznikol právny vzťah, ktorý je potrebné posudzovať podľa ustanovení o spotrebiteľskom práve. Na základe uzatvorenej zmluvy bol zo strany právneho predchodcu žalobcu žalovanej poskytnutý úverový rámec, t. j. určitá dojednaná výška peňažných prostriedkov, ktoré žalovaná čerpala prostredníctvom kreditnej karty. Súd danú zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle citovaných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď žalobca mal pri uzatváraní aj plnení zmluvy postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka - žalovanej vystupoval spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá neuzatvárala zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Zmluva bola pripravená na formulári, ktorý vopred zo strany právneho predchodcu žalobcu bol pripravený bez možnosti žalovanej meniť obsah a text uvedenej zmluvy, pričom do textu zmluvy sa dopisovali iba konkrétne údaje týkajúce sa žalovanej. Súd preto posudzoval právny vzťah medzi stranami ako spotrebiteľský a aplikoval ustanovenia Obč. zák. upravujúce spotrebiteľské zmluvy. Súčasne zo strany právneho predchodcu žalobcu išlo aj o poskytnutie spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

31. Základnou črtou revolvingového úveru je, že sa dlžníkovi poskytuje určitý úverový rámec, z ktorého môže, ale nemusí opakovane čerpať peňažné prostriedky a priebežne spláca vyčerpanú časť úverového rámca, pričom po jeho splatení (hoci aj čiastočnom) ho môže opakovane čerpať do výšky úverového limitu bez potreby uzatvárania novej zmluvy.

32. Súd skúmal otázku platnosti zmluvy a jej obsahu z hľadiska uvedenia všetkých obligatórnych náležitostí podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Súd na základe preskúmania predmetnej zmluvy zistil, že táto síce obsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere s tým, že obsahuje všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, avšak predmetný údaj je nesprávny, v dôsledku čoho je nutné úver poskytnutý žalobcovi zo strany právneho predchodcu žalobcu posúdiť v zmysle § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. ako úver bezúročný a bez poplatkov, preto žalobca nemal na zmluvné úroky a poplatky právny nárok.

33. Z obsahu zmluvy vyplýva, že v tejto je uvedený úverový rámec 1.500 € ako aj výška mesačnej splátky v sume 50 €, úroková sadzba 22,80 % p.a. a v čl. III bola uvedená RPMN vo výške 24,55 % a následne bol text písaný minimalizovaným a ťažko čitateľným písmom vo fotokópii. V rámci predpokladov pre výpočet tam právny predchodca žalobcu napr. uviedol počet splátok 12, pričom takýto údaj nevyplýval zo žiadosti o aktiváciu a žiadna iná zmluva pripojená nebola. To znamená, že právny predchodca žalobcu

pracoval s počtom splátok, ktoré si zrejme sám určil, pričom výška splátky prvej až predposlednej bola 125 € a posledná bola vo výške 331,11 € (viac ako 2,5x vyššia ako predošlé), ktoré sú v protiklade s tým, čo sám právny predchodca žalobcu tvrdí v predpokladoch na výpočet RPMN (počet splátok 12 a výška každej mesačnej splátky je rovnaká). Nie je tak zrejme, akým spôsobom sa dopracoval právny predchodca žalobcu k určeniu výšky RPMN, keďže ako už bolo vyššie uvedené, žalobca si sám určil výšku splátky ako aj počet splátok, prvá až predposledná splátka bola dokonca v inej výške ako posledná. Súd má za to, že právny predchodca žalobcu si týmto spôsobom chcel „napasovať“ RPMN. Napriek tomu, že sa jednalo o čerpanie prostredníctvom kreditnej platobnej karty, bolo povinnosťou právneho predchodcu žalobcu uzavrieť so žalovanou riadne zmluvu, z ktorej bude zrejme, aká je ročná percentuálna miera nákladov (RPMN), pri normálnej veľkosti písma, pri zadaní korektných a konkrétnych údajov. RPMN je vlastne určitým indikátorom nákladovosti úveru, pričom RPMN mohla byť vypočítaná už v čase, keď bol zrejmy úverový rámec (1.500 €) a fixná mesačná splátka (50 €). Súd zastáva názor, že aj pri revolvingovom úvere je možné a nevyhnutné RPMN vypočítať podľa počiatočných základných údajov v zmluve. Súd má za to, že spotrebiteľovi musia byť už pri podpise zmluvy poskytnuté všetky informácie, ktoré sa vzťahujú na žiadaný a poskytovaný úver. Musí teda poznať všetky informácie uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. spôsobilé ovplyvniť jeho rozhodnutie o tom, či za uvedených podmienok bude mať záujem o predmetný úver. Účel právnej úpravy vyžaduje, aby spotrebiteľ mal informáciu o skutočnej RPMN ešte pred uzavretím zmluvy.

34. Spôsob výpočtu RPMN považuje súd za nedostatočný a pre priemerne zmýšľajúceho spotrebiteľa za nezrozumiteľný. Žalobca v danom prípade mohol mať pochybnosti o RPMN. Pritom ide o podstatné údaje, ktoré najvýznamnejším spôsobom ovplyvňujú rozhodnutie spotrebiteľa pre uzatvorenie úverovej zmluvy. Pritom ide o podstatné údaje, ktoré najvýznamnejším spôsobom ovplyvňujú rozhodnutie spotrebiteľa pre uzatvorenie úverovej zmluvy. Zákon zároveň uvádza, že od spotrebiteľa nie je možné vyžadovať úroky alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve. Podľa názoru súdu právneho predchodcovi žalobcu nič nebránilo v tom, aby tieto údaje uviedol zreteľne a zrozumiteľne do textu zmluvy tak, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy mal vedomosť o tom, za akých podmienok mu je úver poskytnutý.

35. V danej súvislosti súd poukazuje aj na názor Krajského súdu v Prešove vyjadrený v odôvodnení uznesenia zo dňa 21.5.2013 sp. zn. 5Co/78/2013, cit.: „V odvolacej námietke žalobcu, že pri revolvingovom úvere nie je možné vopred určiť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, ako aj ďalšie údaje, závislé od výšky čerpanej výšky sumy, pretože sa v úvere v rámci poskytnutého úverového rámca čerpá na základe vôle odporcu, a tým sa menia relevantné údaje pre výpočet RPMN, odvolací súd konštatuje, že túto námietku považuje za nedôvodnú v celom rozsahu. Zo spisu nepochybne vyplýva, že výška poskytnutého úveru bola vopred známa o čom svedčí aj tvrdenie žalobcu v odvolaní (bod II., ods. 3), že na základe uzavretej zmluvy o RÚ poskytol žalobca žalovanej revolvingový úver s úverovým rámcom vo výške 1.991,64 Eur (pôvodne dohodnutý úverový rámec vo výške 30.000,- Sk bol na základ žalovanej zo dňa 26.2.2008 navýšený o 30.000,- Sk na končnú sumu 60.000,- Sk, t.j. 1.991,64 Eur). V prípade revolvingového úveru v čase poskytnutia revolvingu sú známe všetky premenné, a teda nie je daná žiadna prekážka vypočítať ročnú percentuálnu mieru nákladov. Pri revolvingu je suma poskytovaného úveru známa, a túto v ustálenej výške poskytuje veriteľ, pretože nemôže obsahovať tvrdenie žalobcu, že pri revolvingovom úvere výšku sumy určuje spotrebiteľ svojím úkonom“.

36. Súd taktiež poukazuje na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/107/2013 zo dňa 27.3.2014, týkajúci sa obdobného prípadu. Možnosť dohody o RPMN aj v prípade revolvingového úveru konštatoval napr. aj Krajský súd v Žiline v rozhodnutí sp. zn. 5Co/60/2011 zo dňa 15.3.2011.

37. Zákom č. 343/2018 Z. z. zo dňa 27.11.2018 sa mení Občiansky zákonník tak, že sa vkladá za § 54 nový § 54a, ktorý znie: „Premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel“. Týmto zákonom bola do Občianskeho zákonníka vložená dvadsiata štvrtá hlava s názvom Prechodné ustanovenia § 879 v znení: „Konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.“ Tento zákon je účinný dňom vyhlásenia, teda dňa 5.12.2018.

38. Z dôvodovej správy vyplýva, že cieľom novely je zavedenie osobitnej úpravy uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv a ich zabezpečenia. Úprava je reakciou na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 11/2016-60, zo dňa 7. februára 2018, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Pri subjektívnych majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy je opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov. Po uplynutí premlčacej doby, najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky, niet v zásade z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany na podpore vynucovania plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Významom inštitútu premlčania nie je automatické oslobodenie dlžníka od plnenia záväzku. Základným cieľom navrhovanej právnej úpravy bolo vytvorenie priestoru na to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia (napr. nebude už disponovať dôkazmi). Právo plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy sa uplynutím premlčacej doby tak ex lege dostáva do polohy naturálneho záväzku, ktoré je možné splniť dobrovoľne povinným subjektom, avšak toto právo nemožno vymáhať proti vôli povinného subjektu (dlžníka). V tomto prípade sa vylučuje kondícia, t. j. v prípade dobrovoľného plnenia premlčaného dlhu dlžníkom sa prijaté plnenie nepovažuje za bezdôvodné obohatenie (§ 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Nemožnosť vymáhania premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy zohľadňuje dynamickosť spotrebiteľského prostredia a vedomie tohto rizika bude oprávnené motivovať veriteľov vymáhať svoje pohľadávky čo najskôr. Navrhovaná právna úprava sa z dôvodu predchádzania prípadnej nerovnosti vzťahuje na obe strany spotrebiteľského vzťahu, na spotrebiteľa aj na dodávateľa.

39. Vzhľadom k tomu, že žaloba bola podaná dňa 27.02.2019, teda v čase účinnosti § 54a Občianskeho zákonníka, súd ex offa skúmal, či právo zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré si uplatňuje veriteľ v danom prípade, nie je premlčané.

40. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úverový rámec vo výške 1.500 €, ktorý sa zaviazala žalovaná splatiť v pravidelných mesačných splátkach, ak dôjde k čerpaniu úveru, k čomu aj došlo. Nakoľko však žalovaná porušila svoju povinnosť splácať úver riadne a včas, právny predchodca žalobcu v súlade s čl. V Zúčtovanie, úhrada a platba, bod 35 posl. veta Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet, v zmysle ustanovenia § 565 Obč. zák. a § 53 ods. 9 Obč. zák. úver predčasne zosplatnil.

41. Pre prípady, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným, splatným celý dlh (tak ako v tomto spore) stanovuje Občiansky zákonník v § 103, veta druhá, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplatneného dlhu. V zmysle § 103 veta druhá Obč. zák. ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premlčacia doba práva na zaplatenie takéhoto zosplatneného dlhu sa teda začína skôr, ako dôjde k zosplateniu dlhu. Začína plynúť dodatočne už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatnený (súd v tomto smere poukazuje aj na rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/233/2016, sp. zn. 6Co/77/2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/34/2018, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/158/2017 a Krajského súdu v Nitre sp. zn. 6Co/427/2016).

42. V danom prípade, ak právny predchodca žalobcu ako veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru dňa 05.03.2016 pre nezaplatenie splátky splatnej v mesiaci 12/2015 (podľa ust. § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Obč. zák.), čo mal súd za preukázané z predžalobnej upomienky (č. I. 52 spisu), premlčacia doba začala plynúť od splatnosti splátky splatnej k 15.12.2015 (podľa zmluvy je splátka splatná k 15. dňu v mesiaci alebo k 20.12.2015 - vo výpise je uvedený deň splatnosti splátky 20 deň v mesiaci). Odo dňa 16.12.2015 (resp. 21.12.2015) tak začala plynúť 3 ročná premlčacia lehota, ktorá uplynula v pondelok dňa 17.12.2018 (resp. v piatok 21.12.2018). Nakoľko bola žaloba doručená tunajšiemu súd až dňa 27.02.2019, súd žalobu vo zvyšku zamietol, nakoľko považuje nárok žalobcu za premlčaný.

43. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. Podľa ust. § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

45. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

46. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Žalobca bol v konaní neúspešný a zároveň zavinil čiastočné zastavenie konania, nemá tak nárok na náhradu trov konania. Úspešnej žalovanej však trovy konania nevznikli, preto súd stranám náhradu trov konania nepriznal. Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).